

stemmelsen om Grundbesidderne, som skal vælge et Medlem til Overtaksationskommissionen, ikke er helt stemmende med de faktiske Forhold. Men det kom man vel alt sammen ud over, og det vil de ærede Forslagsstillere vel ogsaa sige, at det kan man ændre og tale sig til Rette om i Udvalget, hvis man mener, at en Overtaksationskommission er nødvendig, og hvis man mener, at denne med den foreslaaede Sammensætning er værdig til at kaldes en Overtaksationskommission, en Højesteret, hvis Dom kan forudsættes at være mere retfærdig end den højeste Instans, vi har nu. Jeg maa tilstaa, at det finder jeg af de af mig anførte Grunde ikke, og jeg vil derfor ikke for mit Vedkommende kunne anbefale det foreliggende Lovforslag.

Ordføreren for Forslagsstillerne

(Tvede): Den Slutningsudtalelse, den højtærede Minister for offentlige Arbejder nu fremsatte, synes jo ikke, hvad ham angaar, at give meget Haab om, at der skulde komme noget Resultat ud af de Bestræbelser, som det ærede 7de Medlem for 2den Kreds og jeg har gjort os gennem Forelæggelsen af dette Lovforslag, men jeg vil dog haabe, at der vil blive set noget nærmere paa det, og at det ikke ved denne Bevægelse fejles bort. Jeg forstaar ikke, hvorfor man overhovedet har noget imod, at der skabes en saa stor Betyggelse som muligt for, at Landets Borgere faar den Erstatning, som ret og rimelig er, for den Ejendom, de skal afstaa, fordi Almenvellet kræver det. Jeg har gentagne Gange udtalt, baade da vi i 1923 forhandlede om Ekspropriationslove her i Salen og nu sidst den 6. i denne Maaned, at jeg skønnede, at de Forordninger, vi nu arbejder under, navnlig den af 1845, er tilfredsstillende, for saa vidt deres enkelte Bestemmelser angaar, og vi foreslaar heller ikke Ændringer deri, men det, vi ønsker, er, at den Taksat on, der finder Sted, kan blive prøvet, om det i enkelte Tilfælde maatte gøres nødvendigt. Jeg har ikke i min Forelæggelsestale nævnt Personer eller Tilfælde; vi har jo alle hørt om saadanne, enkelte har endda raabt meget højt om disse Forhold, men for mig drejer det sig ikke om Personerne, men om Sagen, og det, vi ønsker, er, at det i Fremtiden maa blive saaledes; at dersom nogen skulde føle sig utryg overfor Rigtigheden af den Erstatning, der tilkendes ham, kan han faa Afgørelsen prøvet ved en højere Instans.

Nu gjorde den højtærede Minister gældende, at der er 2 Instanser, Ekspropriationskommissionen og Taksationskommis-

sionen, som er forskelligt sammensat, og de mentes at være godt sammensat. Jeg har intet som helst at indvende imod det sidste, deri er jeg ganske enig med den højtærede Minister, men der foregaar alligevel i Virkeligheden kun en Taksation. Ekspropriationskommissionen takserer ikke nøjere; den skønner og giver et Tilbud, og det hedder jo nok, at den skal indkalde vedkommende Grundejer, men dersom Grundejeren ikke indfinder sig, bliver der overhovedet ikke Tale om nogen Værdiansættelse i Ekspropriationskommissionen, men dette Spørgsmaal gaar direkte til Taksationskommissionen, og saa falder der kun den ene Afgørelse, som Taksationskommissionen træffer. Og den Kendelse, der eventuelt falder ved Opmanden, er ikke en Kendelse mellem Ejeren og Taksationskommissionen, men den kommer først frem, hvis de 4 Medlemmer af Taksationskommissionen ikke bliver enige; i saa Fald træder Opmanden til og afgør, hvilken af Taksationsmændenes Ansættelser der er den rigtige, men Ejeren har ingen Indflydelse derpaa. Vi mener nu, at hvis der havde været Lejlighed til i enkelte Tilfælde at faa Afgørelsen prøvet for en anden Instans, saa havde vi her i Landet været fri for en overordentlig Mængde Diskussion, Papirer og Tryksager og Besværinger til Lovgivningsmagt og Ministerier. For at undgaa alt dette mener vi det rigtigt at søge at komme til en Ordning som den foreslaaede. Den højtærede Minister henviste i Begyndelsen af sine Udtalelser til den Undersøgelse, der blev foretaget under Minister Slebsager. Jeg er bekendt med alle de Udtalelser, der er faldet ved den Lejlighed, og jeg synes ogsaa, de er fuldstændig rigtige, og at man bl. a. ikke kan gaa til en Domstol, eventuelt til Landsret og Højesteret, for at faa en Taksation paakendt, thi disse Instanser vil ikke være indrettede paa at kunne afsige de Kendelser, der her bliver Tale om; Kendelser, som maa bygges paa Besigtigelser ude omkring paa Aastederne. Derfor har vi formet Forslaget om en særlig Overtaksationskommission.

Den højtærede Minister kritiserede dennes Sammensætning og mente, at den kunde blive partisk. Jeg skal dertil sige, at med Hensyn til slige Enkeltheder er selvfølgelig baade min Medforslagsstiller og jeg fuldt ud rede til at optage en Forhandling; Forslaget er jo ikke noget Ultimatum fra vor Side, men et praktisk Forslag, som muligvis andre endnu mere indseende Mænd paa dette Omraade kunde gøre bedre; vi er rede til at deltage i saadanne Forhandlinger og føje os derefter; for os er det ikke